

ler maatte blive fulgte ved Gjennemførelsen af denne den vigtigste Sag for Rigsdagens Virksomhed. Det er min Overbeviisning, at dersom Regjeringen ikke paa dette ubelidige Trin af Sagen havde gjort sin Indsigelse og gjort sin faste Vaastand, saa vilde der mulig endnu kunne være kommet en Overeenskomst om andre Punkter, og at der kunde være tilbetragt en Overeenskomst mellem de to dog paa saa forffjellige Grundlag hvilende Dele af Repræsentationen; men Regjeringen har ikke villet optræde som mægler mellem dem, den har fristet Landstinget til at gaae ind paa en Strid med Folkethinget.

Hvad er nu Følgen af, at det er kommet dertil? Det er den, at navnlig, dersom den Anffuelse, som her har gjort sig gjældende gennem Mindretallets Forslag til Thinget, skulde ligge under, er der ikke Andet tilbage end at reise den Grundlovskamp, som vi have afholdt os fra, fordi vi have troet, at en velvillig Regjering skulde bevæge Landstinget til med Hensyn til Finantslovens Behandling at indtage frivilligt en saadan tilbagetrucken Stilling, som kunde gjøre det taaleligt for de to Thing at arbejde sammen, og at derved idetmindste kunde bevares den Indflydelse for den almindelige Valgrets Udtryk, som kunde være nogenlunde tilfredsstillende for den. I saa Fald meente jeg ogsaa, at man ikke skulde reise denne Kamp, ihvormeget fristelse der end kunde have været dertil. Men naar det nu sees, at den almindelige Valgrets Udtryk, Folkethinget, skal indskrænkes i sin Betydning ogsaa ad denne Vej, er der ikke Andet tilbage efter min Betragtning, end at vi gjøre en Appæl til Folket gennem et Forslag til en Grundlovsforandring, for at prøve paa, om det er Folkets Villie, at den almindelige Valgret skal mere og mere indskrænkes og kues, eller om det er dets Villie, at den skal paany træde ind i sine gamle Rettigheder.

Det foreliggende Spørgsmaals Betydning har mødt en meget forffjellig Bedømmelse. Der er Nogle, der have meent, at det var saa underordnede Punkter, at det var forunderligt, at en saa stor Strid kunde reises derom. Et æret Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) sagde tgaar, at han

ikke kunde forstaae, hvorledes omtrent 30,000 Rds. Forffjel i Budgettet skulde kunne bevæge Thinget til at foretage saa stor en Anffængelse og gjøre et saa betænkligt Skridt. Med Hensyn dertil skal jeg nu bemærke, at, dersom Ministeriet faaer sin Villie, saa vil Statskassens almindelige Balance forværres omtrent 115,000 Rds.; men jeg indrømmer, at, ihvortvel det er en Sum, der ikke er uden Betydning, er det naturligviis ikke det, der kunde bevæge os til at komme til et saadant Skridt som det, vi have paatænkt fra den Side, jeg tilhører, men at vi derimod meget vel maatte kunne indrømme Overeenskomstens Mulighed, naar der ikke var Andet iveien end dette Pengespørgsmaal. Men det, der er det vigtige Punkt for mig, er netop den Bestræbelse, som kommer frem herigennem, og den sørgelige Følge, det vil have for Folkethingets Stilling i Fremtiden, dersom vi nu give efter, idet det absolut vilde føre til, at Folkethinget vilde miste den Indflydelse, som det har været paatænkt ved Grundloven at det skulde udøve paa Finantsferne og derigennem paa mange andre vigtige Forhold i Landet. Derfor er det, at jeg for min Part ikke kan give efter, fordi jeg har den Overbeviisning, at det her er en Kamp for den politiske Egeberettigelse, der skal føres, og at den er tabt, naar vi opgive den; thi saa ere dens naturlige Forvarere blevne magtesløse, og da er der intet Haab om, at den vil kunne faae fornyet Styrke. Derfor er det min Mening, at vi maae vove dette Skridt, som Ministeriet har tvunget os til at gjøre. Der har været anstillet Betragtninger over den Majoritet, der vilde komme til at foretage dette Skridt, og man har ligesom villet gjøre det til Pligt for dette Fleertal, at det skal sammenholdes og være det, der skulde danne et Ministerium. Men er det dog ikke ganske forunderligt at høre denne Vaastand, naar man ved Siden af fra alle Sider indrømmer, at der ikke er nogen parlamentariff Majoritet her i Salen og ikke kan være det? Hvorfor da opstille dette Skrammebillede og fremstille Sagen saa forkeert, at, naar der er et Fleertal, der giver Regjeringen den søgte Leilighed til at gaae af, saa skal det have An-